

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 923/2021
05.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Сеничића, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Сеничића, адвоката Тихомира Димковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2КВ 43/21 од 29.01.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 323/21 од 13.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Сеничића, адвоката Тихомира Димковића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Зрењанину 2КВ 43/21 од 29.01.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 323/21 од 13.05.2021. године, тако што Врховни касациони суд **УТВРЂУЈЕ** да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од три године, на коју је окривљени Бојан Сеничић осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину 6К 51/14 од 13.05.2014. године, потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 259/15 од 28.04.2015. године, на основу члана 107. став 6. у вези члана 105. тачка 5) Кривичног законика и иста се не може извршити, па се

на основу члана 555. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА захтев Основног јавног тужиоца у Зрењанину КТРИ 92/20 од 04.12.2020. године за изрицање јединствене казне осуђеном Бојану Сеничићу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 2КВ 43/21 од 29.01.2021. године, усвојен је захтев Основног јавног тужиоца у Зрењанину за изрицање јединствене казне окривљеном Бојану Сеничићу, па су преиначене у погледу одлуке о казни раније пресуде и то:

1. Пресуда Основног суда у Зрењанину број 6К 51/14 од 13.05.2014. године, потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 259/15 од 28.04.2015. године, којом је

Бојан Сеничић осуђен на казну затвора у трајању од 3 године због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ, и 2. Пресуда Основног суда у Зрењанину број ЗК 59/18 од 29.03.2018. године, потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду број КЖ1 539/18 од 03.07.2018. године, којом је окривљени Бојан Сеничић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 година и 2 месеца због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. КЗ, три кривична дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па је окривљени Бојан Сеничић

осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору у поступку окончаном пресудом Основног суда у Зрењанину број 6К 51/14 од 13.05.2014. године, од 24.01.2014. године до 13.05.2014. године, време проведено у екстрадиционом притвору од 09.09.2016. године до 20.01.2017. године, време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Зрењанину ЗК 186/14 од 31.03.2016. године у периоду од 20.01.2017. године до 27.07.2017. године, време проведено у притвору у поступку окончаном пресудом Основног суда у Зрењанину ЗК 59/18 од 29.03.2018. године, од 27.07.2017. године до 20.07.2018. године, као и време које проводи на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Зрењанину ЗК 59/18 од 29.03.2018. године, почев од 20.07.2018. године, па надаље.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 323/21 од 13.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Бојана Сеничића и пресуда Основног суда у Зрењанину 2КВ 43/21 од 29.01.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Бојана Сеничића, адвокат Тихомир Димковић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 105. тачка 5) и члана 107. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

Из списка предмета се утврђује да су пресудом Основног суда у Зрењанину 2К 43/21 преиначене само у погледу одлуке о казни раније пресуде и то: пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 51/14 од 13.05.2014. године, правноснажна дана 28.04.2015. године, којом је окривени Бојан Сеничић осуђен на казну затвора у трајању од 3 године

и пресуда Основног суда у Зрењанину ЗК 59/18 од 29.03.2018. године, правноснажна дана 03.07.2018. године, којом је окривљени Бојан Сеничић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 година и 2 месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12 година у коју му је урачунато и време проведено у притвору, екстрадиционом притвору, као и издржавању казне затвора, а како је то ближе опредељено у изреци побијене првостепене пресуде. Даље се утврђује да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 323/21, којом је одбијена као неоснована жалба окривљеног Бојана Сеничића и пресуда Основног суда у Зрењанину 2КВ 43/21 од 29.01.2021. године потврђена, донета дана 13.05.2021. године.

Одредбом члана 107. став 1. КЗ, застарелост извршења казне почиње да тече од дана када је пресуда којом је казна изречена постала правноснажна.

Како се, у конкретном случају, сходно одредби члана 105. тачка 5) КЗ изречена казна не може извршити када протекне 3 године од осуде на казну затвора преко 1 године и како, сходно одредби члана 107. став 6. КЗ застарелост извршења казне настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост извршења казне, то је дана 28.04.2021. године, у току поступка по редовном правном леку а пре доношења другостепене одлуке (13.05.2021.године) наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од 3 године, на коју је окривљени Бојан Сеничић осуђен пресудом Основног суда у Зрењанину 6К 51/14 од 13.05.2014. године, која је постала правноснажна дана 28.04.2015. године.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначио јер је истим повређен кривични закон из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 105. тачка 5) и члана 107. став 6. КЗ и утврдио да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора, те се иста не може извршити.

Одредбом члана 555. ЗКП прописано је да ће суд пресудом одбити захтев за изрицање јединствене казне, ако утврди да нема разлога из члана 552. овог Законика.

Одредбом члана 552. тачка 1) ЗКП прописано је, да се поступак за изрицање јединствене казне покреће на захтев јавног тужиоца или осуђеног и његовог браниоца ако је против истог осуђеног у две или више пресуда изречено више казни, а нису примењене одредбе одмеравања јединствене казне за дело у стицају.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да, против окривљеног Бојана Сеничића није у две пресуде изречено више казни, обзиром да је у односу на једну пресуду - пресуду Основног суда у Зрењанину 6К 51/14 од 13.05.2014. године утврђена апсолутна застарелост извршења казне, то је Врховни касациони суд поступио у смислу одредби члана 555. у вези члана 552. тачка 1) ЗКП и захтев Основног јавног тужиоца у Зрењанину за изрицање јединствене казне одбио.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић